

คำพิพากษาของ

ท่านไม่ต้องการให้ถึงอากรของท่าน ด้วยข้าพเจ้ามีอายุ ๓๖ ปี...

คำพิพากษาของ

บ้านข้าพเจ้ามีอายุ ๓๖ ปี... ข้าพเจ้าได้เข้ามาอยู่...

แพทย์และพ่อค้าควรรวม

คือสังคมนิยม ซึ่งพ่อค้าของสังคม (มีทั้งของทั้งเล็กทั้งใหญ่...

ท่านผู้ก่อสร้างควรดูประกาศนี้

กองกิมหงว โรงเลื่อยจักร ตำบลบางซื่อ กรุงเทพฯ...

ยา กับ ยุงตราหวัไก่อ

ตัวอย่าง... วิเศษ... ยาแก้ปวด...

เงินในสยามวารคดี

วันพฤหัสบดี ๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๖๕...

ทำไม่จึง ชี้เกินไป

เรื่องคนตายในที่พัก... ของพ่อคุณกริช...

ในตอนที่เข้า เมื่อมีผู้ไปพบศพชาย...

การที่เจ้าหน้าที่ มาตรวจศพ ข้ามาก...

การเปรียบเทียบ

อันเวลานี้ (ที่) เวลา ๑๐.๐๐.๐๐.๐๐...

นครบรรเทิง

คณะนครบรรเทิง ซึ่งได้ พุศ...

คำแถลงการณ์

เรื่อง เสนอ การ ทหาร มก...

ในการสร้างสนามนี้ มหาเสวก...

ข้าพเจ้าขอขอบใจ และ ชมเชย มหา...

กรม ทบมิตร

ความหมายของ รายการของ กรม...

ตัดออก ๓๖,๐๐๐,๐๐๐... เงินฝาก...

ข่าวโทรเลข

เงินงบประมาณของอังกฤษ... การ...

สยามวารสารพิมพ์พิเศษ

ฉายเรียงตามลำดับตัวเลข

โรงหนังพัฒนาทร
คำทูล ๕๕-๕๕-๕๕-๕๕

คืนวัน พุธที่ ๓	ถึงศุกร์ที่ ๕
๑. ข่าวฮิมเทอริ เนชั่นแนล	๑ ม้วน
๒. ทลกเชนจูรี่	๒ ม้วน
๓. ทวีตทั้งแผ่นดิน (อีเลกต์-คณาภิรมมชต ยัง)	๒ ม้วน
๔. ความบอยที่ ๔๘	๒ ม้วน
๕. ทลกสะเนบิ	๒ ม้วน
๖. ทำลายความทุจริต ตอน ๕-๖	๕ ม้วน

ถกร กาย ถกรวม
ของ บริษัท วิดีโอ เตียม กำปนี จะแสดง ที่ โรงหนังดังคโปร คืนวันศุกร์ที่ ๒๗ ถึงเสาร์ที่ ๒๘ เดือนนี้ ถกรคณะนบการแต่งใหม่ ๆ ทลายสนิท ซึ่งยังไม่เคยมี คณะใด เข้ามาแสดงในประเทศสยาม ตั้งแต่ นำมาที่จุด ก็คือ นาย เอ็ดดี โปโด น้อย จะแสดง แบบ ความบอย ถกรายกรรม, คู่รัก ฮิมเทอริ, นางสาว วิดีโอ เตียม ความบอย แต่งทำ ดึง เช่น ใช้ มาก ยึด เทนเซอร์ ของ ทนกับ การ แต่ง ขึ้น ๆ อีก ทลายสนิท ในระหว่างสาม คืนนี้ ควรรีบมาก ของ ก ทั้ง ทนค

โรงหนังดังคโปร
คืนวัน พุธที่ ๓ ถึง พุธที่ ๕

๑. ทลกดาว	๑ ม้วน
๒. ลูกสาวผู้ร้าย (มาเตร มอริทิง)	๕ ม้วน
๓. ทลกสะเนบิ	๑ ม้วน
๔. คู่รัก (ยูนิเวอร์-เฟรชเมโย)	๕ ม้วน
๕. คำวาไฮพิช ตอน ๓-๔	๔ ม้วน

มาฆ วัน พุธฉาย ทนคตาม ไม่ถกรทน

คำทูล ๕๕ ส.ค.
โรงหนังฮ่องกง

คืนวัน พุธที่ ๓	ถึงศุกร์ที่ ๕
๑. ทลก ดาว	๑ ม้วน
๒. ความบอยที่ ๔๘	๒ ม้วน
๓. ข่าวมาเตรที่ ๒๐๕	๑ ม้วน
๔. ทำลายความทุจริต ตอน ๓-๔	๔ ม้วน
๕. ทลกเชนจูรี่	๒ ม้วน
๖. ข่าวฮิมเทอริ เนชั่นแนล	๑ ม้วน
๗. ตระ ดความรัก (ยูนิเวอร์-อีดีทโร เบก)	๕ ม้วน

โรงหนังพัฒนารมณ
คำทูล ๕๕ ส.ค.

คืนวัน พุธที่ ๓	ถึงศุกร์ที่ ๕
๑. คู่รัก	๑ ม้วน
๒. คำวาไฮพิช ตอน ๓-๔	๔ ม้วน
๓. ทลกโทโก	๒ ม้วน
๔. ความบอยที่ ๔๖	๒ ม้วน
๕. ทลกเชนจูรี่	๒ ม้วน
๖. คู่รัก (ยูนิเวอร์ เฟรชเมโย)	๕ ม้วน
๗. คู่รัก	๑ ม้วน

คำทูล ๕๕ ส.ค.
โรงหนังดาว

คืนวัน พุธที่ ๓	ถึง พุธที่ ๕
๑. คู่รัก	๑ ม้วน
๒. เข็มขัดเก่า (ฮาร์, คีโมเร-วิกทอราฟ)	๕ ม้วน
๓. เบิกไฮเตอริง ตอน ๑๑-๑๕	๑๐ ม้วน
๔. ทลก ดาว	๑ ม้วน

คำทูล ๑๐ ส.ค. โรงหนังนางเงือก
คืนวัน พุธที่ ๓ ถึงศุกร์ที่ ๕
(คืนวันศุกร์ มีถกร กายถกรวม เก็บค่าดู ๒๐ ส.ค.)

๑. ข่าว มาเตรที่ ๑๒๓	๑ ม้วน
๒. ทลกเชนจูรี่	๒ ม้วน
๓. นางฉาว	๒ ม้วน
๔. เจ้าคงเสื่อ (แอนดาโต)	๒ ม้วน
๕. ทำลายความทุจริต ตอน ๑,๔	๔ ม้วน
๖. ข่าว	๑ ม้วน

คำทูล ๑๐ ส.ค. โรงหนังชะวาก
คืนวัน พุธที่ ๓ ถึงศุกร์ที่ ๕

๑. งานของหญิง	๑ ม้วน
๒. ข่าว มาเตรที่ ๑๐๘	๑ ม้วน
๓. คู่รัก ตอน ๑-๒	๑๔ ม้วน
๔. ข่าว	๑ ม้วน

โรงหนังบางลำภู คำทูล ๑๕ ส.ค.
คืนวัน พุธที่ ๓ ถึง พุธที่ ๕

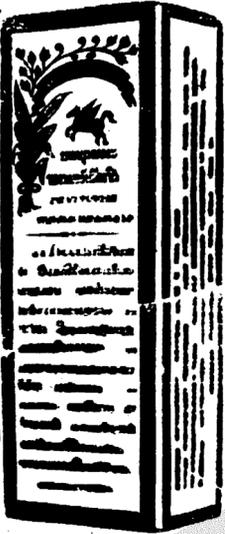
๑. คู่รัก	๑ ม้วน
๒. คู่รัก ๒๐	๕ ม้วน
๓. เจ้าหญิงดำ ตอน ๖-๑๐	๑๐ ม้วน
๔. ทลกสะเนบิ	๑ ม้วน

คำทูล ๑๕ ส.ค. โรงหนังบีบี
คืนวัน พุธที่ ๓ ถึงศุกร์ที่ ๕

๑. ข่าว มาเตรที่ ๑๒๒	๑ ม้วน
๒. คู่รักเมฆ	๕ ม้วน
๓. คำวาไฮพิช ตอน ๑-๒	๔ ม้วน
๔. คู่รัก	๑ ม้วน
๕. ทวีตทั้งแผ่นดิน (อีเลกต์-คณาภิรมมชต ยัง)	๒ ม้วน

ยาอายุรกรรมอย่างประเสริฐ

กินแก้โรคที่เกี่ยวกับเลือดลมได้

อย่าง ดี หลุม ที่ ถูก ไม่ งาม ถ้า กิน
แล้ว อาจ ให้ ระบุ มา ตาม กำหนด มี
รายชื่อ ทั้ง รายชื่ เขา เหล่า นี้ นำ ไป
พิมพ์ พิมพ์ นามกร ตาม แยก ราคา ๒๖
๒๖ บาท ๕๐ สตางค์ หรือ ๓๐๕ บาท

ห้างมาโกไน้ บราเธอร์ ลิมิเตด

Messrs. Maconochie Bros, Ltd London

กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ

ได้สั่งให้

ห้างบี. ศรีวัฒนาแถมกัปะนี ลิมิเตด

ถนนราชวงศ์ กรุงเทพฯ

เบนเดเซน ในกรุงสยามสำหรับจำหน่ายเครื่องกระป๋อง และของ
ที่บรรจุกวัก เช่น ขมิ้น, ปลาคาร์บ, ผักกอก, เนยถั่ว, กล้วย, เครื่องกระป๋องสำหรับทหาร, น้ำช็อค, น้ำส้ม ฯลฯ ซึ่งเหล่านี้จะถูก
เข้ามาในเรือวันนี เรือไปตรวจดูตัวอย่างที่ห้างบี. ศรีวัฒนาฯ คำบด
ถนนราชวงศ์จังหวัดพระนคร.

๑, ๕ ๕ ๑๑ ๑ ๑

ช่วยของถาวรราคาครั้งใหญ่

ห้างสรรพสินค้าโต

ถนนเจริญกรุง หน้าท่าช้างเขตในพระนคร โทรศัทพ์ ๑๐๓

เนื่อง จาก การ ที่ ข้าพเจ้า ประ กาศ รายชื่อ ถาวร คำจำกัดความ

เดือน นั้น
มีสิน ได้ รับจาก หมายถึง ท่าน ที่อยู่ ทางจังหวัด ต่าง ๆ ภาย รมมี
รับแจ้ง ว่า ท่านอยู่ ณ ทางใด พอ ได้ทราบ แจ้งความ รายชื่อ
ถาวร คำความประสงค์จะส่งชื่อ ซึ่ง ของ บ้าง เมื่อ คิด ดูเอา
กว่า จดหมายจะ มา ถึงก็ หมกมองเอา เดี่ยวขอ ให้ ข้าพเจ้าคัดลอกไปอีก
เพื่อจะได้ มี โอกาสส่งชื่อบ้าง ดังนี้

ข้าพเจ้ารู้สึก ชอบ พระ คุณ แห่ง ความกรุณา ใน การ ที่ท่าน
คง ใจ จะดู ทนรับข้าพเจ้า อย่างนี้ ข้าพเจ้า จึง ได้ ราย ชื่อของถาวร
ราคา คือไปให้ ๑๐๐ วัน คง แล้ววันที่ ๑๐ เมษายน ถึง วันที่ ๑๐
พฤศจิกายน, ๕, ๒๔๖๕ เพื่อ เป็น การ ส่งของพระคุณแห่งท่านทั้งหลาย
ที่ได้ กรุณาช่วยเหลือคุณพ่อนาแล้ว

ในโอกาส นี้ ข้าพเจ้า ขอ น้อม น้อม ส่ง ความ สุข คำ หอม มี ใหม่
พระคุณ ทั้ง ๒๔๖๕ บ้าน ทั้ง หลาย ที่ ถ้าว มาแล้ว จนครบ
ครบพอ ให้ มีความ เจริญ พร้อม สุขที่พระคุณ อายุรกรรม สุขพล มีความ
ประดัง ดัง ใครให้ ท่าน คำว่า คำ ความปรารถนา เทอญ

นายอินทร์ จักรกร ไชโย ๑๐๐ ๑๕ ๑๐๐

เรื่อง

ค้ายเหลือของเอียงชู

เป็นเรื่องราวในแผ่นดินค้ายเพิ่มเติมที่อำมาตย์ถัด

คือเจียมซึ่งมีอำนาจตลอดความจนถึงคราววอดวาย

(คือฉบับที่ ๖๕ วันพฤหัสบดี เดือน พฤศจิกายน)

ให้เรารอดจนบัดนี้จนบัดนี้ เพราะการขายเช่นนี้ผู้ที่มี
เมียน้อยหย่อนอกอาจซื้อได้ ร้อยก็มีความเสียขายเพราะเป็นรอง
ได้สร้างมาแต่ครั้งมีเจียมคานัน ข้าพเจ้าเห็นเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นเลย
เพราะบ้านเรือนนั้นไม่อาจเกิดดอกผลได้ สำหรับให้เรารอดกินหรือหุง
ห่มได้ เวลานี้เราจนเราก็คงขายไป เมื่อวันอื่นเรารวยขึ้น
เรา จะ บด ถ้าง ให้ ใหญ่ โดยยิ่งกว่านี้ดีกว่าที่ไม่เห็นชัดของอะไร
ถ้าท่านเรือข้าพเจ้าแล้วหรือให้ คัดจัดการเสียโดยเร็ว ไม่ต้องวิตก
ถึงใครมันจะว่ากล่าวดิเคียว เพราะการที่เอาบ้านเรือนของมูยา
ขายไปขายเสียมัน ในโลกนี้ไม่มีแต่ท่านคนเดียว ข้าพ
เจ้าจึงเห็นข้อไปว่า เมื่อท่านขายบ้านแล้ว ย่อมเสียเงินตั้ง
ห้าร้อยยี่สิบ ไปเลือกซื้อที่อยู่นานค้อม ๆ ในเมืองไทอันจิ๋ว ส่วน
เงินที่เหลือนั้นฝากไว้ตามห้างค้าขายเพื่อกินดอกผล ก็คงพอ
กินพอไรจะไม่คิดว่าก็อยู่ในความดีที่อันจิ๋ว ให้พวกชาวบ้านมัน
ถูกหรือ "พอที่ระดับด้านสุดท้ายที่รักทุกคนมาก ข้าพเจ้าเป็น
คนดงต้องขายแต่คนเดียว เราคงมีบ้านกันแต่คนเดียวแหละ
อุยอุยถูกตลอดถูกจนมันงบนั่นตอน เมื่อยข้าพเจ้าถูกจนไปเมื่
ประมาณห้าโมงของคืนที่ข้าพเจ้า หลุดจาก "เวลานี้เห็นที่ประมุขเมืองยัง
ไม่ได้มีดี เรามาหาอะไรกินกันดีกว่า รอดจนอย่างนี้คงอยู่
พูดแล้วก็เรียกเด็กสาวให้ยกเอาตุ๊กตาของกินที่ใส่ข้างไห้นั้นมา
เลี้ยงกัน เมื่อยข้าพเจ้ากับอุยอุยได้ประพาทกันพอถึงกลางคืน
มีอาหารวางเรียงบนโต๊ะ เณรเอาถ้วยชามมาเปิดคานัน ไม่รู้
ว่าคานันต้องกินแต่ไรกัน พอเวลาว่างอุยอุยก็คิดจะเอา
เงินให้เจ้าของโรงเคี่ยมแล้วแล้ว ตามคนกินรูดคางคกมันไป
จังหวัดไทอันจิ๋ว พอมาถึงคานันหนึ่งเป็นบุตรประมุขการค้าขาย
อย่างขอม ๆ มีคำบอกเล่ากันต่อ ๆ มาว่า เมื่อครั้งขึ้นต้นในแผ่นดิน
ขึ้นชื่อนี้ มาปะปนเจ้าครองเมืองเจียมนี้ ได้เคยซื้อกรมการค้าอยู่ที่
คำบดนี้ เพราะฉะนั้นเขาจึงขนานนามเรียกว่าขิม่าปอ เมื่อรถ
ผ่านมากตามทางได้ยินมีเสียงคนร้องทักว่า "พ่อหัวล้านกลับไป
ไหนมา" เมื่อยข้าพเจ้าเมื่อได้ยินดังนั้น ก็ให้รถหยุดแล้วตัวกระ
โดดลงไปปราดไต่ด้วย ผู้ที่ทักเมื่อยข้าพเจ้ามีอายุห้าขวบ ๕๐ ปี
เป็นชื่อจายเหมือนกันหรือว่าเรียกจายเจียมนี้เอง แต่คนโดยมาก
เรียกเขาว่าจ้อมอจี เพราะเหตุว่าเขาเป็นคนหน้าเพ็ชระ จ้อมอ
จีคนนี้ถ้าเพียงเห็น ๆ ก็เห็นเหมือนเป็นคนอารมณ์ดีไม่พอใจอะไรกับ
ใครแต่ที่จริงเขา เป็นคนอย่างที่เราเรียกว่า มีเคียวหลายเล่ม อยู่ในท้อง
ถ้าผู้ใดทำให้อึดใจแล้ว เขาก็เที่ยวยุยงคนอื่นให้หาความกับคนนั้น
จนได้ ทางอาชีพของเขาได้ค้ารักในการรักของคนไปเล่นการ
พนันและหมกหมกใจได้เพณี หรือเที่ยวเกลี้ยโกธความฉ้อฉล
ของชาวบ้านเพื่อได้ค่านานาคัน จนที่สุดแล้วเมื่อไรจะเอา
กัน ก็ดูถ้าเขาไปเที่ยวร้องด้วยแม่ ได้ ให้เขาเลี้ยงเด็กคนอื่นนั้นก็เอา
ถ้าใครไม่ยอมหรือฟังแล้วเป็นต้องเกิดความเคียดแค้น เพราะ
ฉนั้นคนชาวบ้านในย่านขิม่าปอ จึงพากันข่มเขามาก เคยคัง
ส่งญาเราว่า เรื่อยมือยุก ก็คือเขาหนึ่งข้าง หมางความว่า
แต่ก็มีกระดองแรงฮูแล้ว ข้างนี้มีหนังสือเหมือนหนังสือข้าง
ด้วยอีก

อุยอุยเห็นเมื่อยข้าพเจ้ากับอุยอุยกับจ้อมอจี คิวก็ตั้งจาก
รถบ้าง เมื่อยข้าพเจ้าได้แนะนำอุยอุยให้รู้จักกับจ้อมอจี เณ
กล่าววามัน เป็นสหาย ที่ รักของข้าพเจ้าคังแต่เป็นเพื่อนกันเรียนกันมา
ตั้งแต่ยังเล็ก แล้วก็จะแนะนำอุยอุยแก่จ้อมอจีว่า ท่านผู้นี้คืออุย
อุยผู้ที่มีนามอุโฆษในคำบดไทอันจิ๋ว แต่ได้กลับมาจากการไปเยี่ยม
ท่านเจ้าโตที่จังหวัดจันทบุรี จ้อมอจีได้ยินดังนั้นก็ยิ้มรับประ

ส่วนไปทางอุยอุย และกล่าววามันเจ้าเคยได้ยินนามท่านมาช้านานแล้ว
เพราะที่ที่ตัวนี้ได้มาพบท่าน ก็ขอเชิญท่านไป
รับประทานอาหารด้วยกัน เพื่อเป็นเกียรติยศแก่ข้าพเจ้า อุยอุย
ตอบว่า "ขอบใจท่านมาก แต่เสียใจที่ข้าพเจ้ายังมีธุระต้อง
จำเป็นจะต้องกลับบ้าน รออีกไปวันอื่นเถอะ" ที่จริงบ้านข้า
พเจ้ากับเขมรวังยังนัก ข้าพเจ้ามีอาชีพเร่ขายไปคอก แต่ใน
ย่านนี้มีสถานที่แห่งหนึ่งชื่อว่าเร่ขายร้อยพอไร ที่มีสิ่งที่มีขายจนใจ
ด้วย ข้าพเจ้าจึงอยากขอเชิญท่านไปนั่งคุยกันที่นั่น เพื่อสอน
อารมณ์ชั่วครู่" จ้อมอจีพูด เมื่อยข้าพเจ้าได้ยินดังนั้นจึง
หัวเราะแล้วถามว่า "ยังมีธุระอยู่ที่ไหนหรือ" จ้อมอจีตอบว่า
ที่คำบดขิม่าปอมีหญิงงามเมืองอยู่สองคน รูปร่างหน้าตาด้วย
พิลึก ทั้งฉลาดเฉลียวน่ารักเหลือเกิน คนใหญ่รูปร่างงามของ
อายุราว ๒๒ ปี คนเล็กชื่อนางกิมจางอายุราว ๑๘-๑๙ ปี ถ้าจะพูด
ถึงรูปสมบัติของนางกิมจางแล้ว จะหาหญิงใดในเมืองนี้มาเปรียบ
ไม่ได้เลย ทั้งความฉลาดเฉลียวก็เยี่ยมคนมนุษย์ด้วย ขอได้เชิญ
ลงไปเที่ยวเล่นที่นั่นสักประเดี๋ยว" เมื่อยข้าพเจ้าจึงหันไปทูลกระ
กับอุยอุยว่า "เราควรไปชมโฉมนางสองคนนั้นดีกว่า จะช่วย
จูงใจคังคำที่พรายเราออกคางคกนั้นหรือไม่" จ้อมอจีได้ยินดัง
นั้นก็เอื้อมปากกระดองที่ศีรษะเมื่อยข้าพเจ้าแล้ว "อ้ายหัวแดงนี่
ชอบพูดคนครุ่นคิด จงระวังตัวให้ดี" "เวลานี้ข้าพเจ้ายังได้ทูลกร
ให้มารดาอยู่ จะไปเที่ยวในที่พระนครนั้น จะไม่เหมาะกระมัง"
อุยอุยพูดอย่างเม่งเม้งแล้ว "ไม่ปลุกอะไร" เมื่อยข้าพเจ้า
หันหน้าอีก "มีคนคนไปที่พ่อเมื่อก่อนเราพรายใจลงเขาก็ไปเที่ยว
โรงผู้หญิง ยังไม่มีใครถูกพามาตายเลยสักคนเดียว" "อ้าย
หัวแดงเขาใหญ่แล้ว ได้เชิญอย่าไปถือคำพูดของมึง เราไป
นั่งรับประทาน น้ำชาสักประเดี๋ยว ก็กลับ มึงจะบ่นอะไร" จ้อมอ
จีเห็นว่าให้ ไป อุยอุยรักไม่ได้ก็ยอมไปด้วย พอถึง
ประตูเมืองก็ถึงบ้านแต่ข้าพเจ้าคนขายโรงหญิงนคร โฉมงามที่ข้าพเจ้า
เห็นจ้อมอจีพาเร่มาขิม่าปอคือคนรับด้วยความยินดี แล้ว
เรียกนางลูกเลี้ยงทั้งสองออกมาประมุขบุตร นางยกเครื่องไปนั่ง
ลงข้างเมื่อยข้าพเจ้า นางกิมจางนั่งข้างอุยอุย ต่างก็
ทักทายปราถนาคามขรรวมเนียมแล้ว อุยอุยได้พิศดูรูปร่างตลอด
จนทูลกระดองนางกิมจาง เห็นว่าเป็นเด็กหญิงที่น่ารักจริง
ได้นั่งคุยอยู่จนเวลาบ่ายก็ไม่มีหมกหมกตา จ้อมอจีก็ทำใจไป
ถ้ายมดตำราที่หลังบ้าน แต่ข้าพเจ้าจึงไปถามว่า "นี่จะให้ทำ
อย่างไรกัน" "แกมันเชอะนะ ส่งหมามาให้ ทั้งตัวก็บ้านแล้ว
ขิม่าปอได้ว่าจะให้ทำอย่างไร เห็นไหมคานันขิม่าปอ ยัง
ไม่ไปหาเข้ามาเลี้ยงเราอีก" จ้อมอจีแนะนำโดยถนอมตนเอง
"หมกหมกหมกหมกหมก แต่เห็นว่าเขาเป็นคนใจกว้าง ถ้าหาก
เขาไม่ยอมคางคกแล้วเรามาขิม่าปอไปปล้ำหรือหรือ" แต่ข้าพเจ้าบอก
"แกมันมันช่างคิดคังวันดีเสียเหลือเกิน จะตกปลาตัวใหญ่
ทั้ง ๆ ที่ ตัวมาเสียขายเหยื่อเพียงเล็กน้อยได้ ถ้าเขาไม่ยอม
คางคกจริงจะเลี้ยงพวกเด็ก ๆ ของแกได้มีคังหนึ่งไม่ได้หรือ" จ้อมอ
จีจึงยิ้มไม่ทันขาดคำ ก็ได้ยินเสียงส่งคนรับมาว่า "ควรจะ
เลี้ยงเจ้าอีกคนหนึ่งด้วย" จ้อมอจีจึงไปก็เห็นเมื่อยข้าพเจ้าเดิน
ขิม่าปอเข้ามา ทันทีนั้นข้าพเจ้าก็เดินออกไปเพื่อจัดหาอาหาร
เลี้ยงเร่จ้อ จ้อมอจีจึงถามเมื่อยข้าพเจ้าว่า "เพื่อนหมกหมก
คนไหนใจคองเป็นอย่างไรบ้าง" "เหมือนเด็ก ๆ ที่ไม่รู้จักเลี้ยงสา
แต่ถ้ามีเงินอยู่ในมือแล้ว มักจะเอื้อเฟื้อกับเพื่อนฝูงคังนี้" เมื่อย
ข้าพเจ้าตอบ "ทางบ้านเราเวลานี้เป็นอย่างไรบ้าง" จ้อมอจี
ถาม "ออกจะรูดคังมาก คเคียมจะจนกว่าพวกเราเสียอีก
แต่ก่อนไปไม่กี่วันก็จ้อคังบวกรวัน" เมื่อยข้าพเจ้าพูด "เพราะ
เหตุใด" จ้อมอจีซัก เมื่อยข้าพเจ้าก็เล่าให้ฟังถึงเรื่องอุยอุย
คิดจะขายบ้าน" จ้อมอจีได้ยินดังนั้น จึงยิ้มรับคานัน
เมื่อยข้าพเจ้าพูดว่า "เราเป็นเพื่อนเก่า คังมา แต่ก่อนแต่ไร
(ฉบับต่อ)

เรื่องอ่านเล่น

มรดกในเชือก

ไทย

"น. พรวิธองศ์"

(ตอนฉบับที่ ๖๖ วันพฤหัสบดี ๕ เดือนพฤษภาคม)

"ช่วยทรมานเธอเข้ามาในห้องฉันด้วยสิคะ" เจ้าหล่อนพูด พอลง
หันไปทางคนหาหม "เธอจะอยู่ในความดูแลของฉันเอง" ครั้น
แล้วเจ้าหล่อนจึงพูด เมื่อตอนหายใจยาว "ถ้าท่านจะกรุณา
พาเธอมา ฉันจะนำทางให้"

คนหาหมกระทำตามเจ้าหล่อน โดยมีได้บริวารสักคำเดียว และ
ในที่สุดร่างของดิทรก็ถูกหามขึ้นไปไว้มันเตียงในห้องของภรรยาด้วย
มีบริวารล้อมรับไปบอกกับแม่

แม้จะมีคนล้อมรับอย่างนี้ ในการที่ดิทรพบกับสามี แต่
ครั้นแล้วดิทรก็ยังยิ้มแย้มกับภรรยาเป็นชาวชาติ เมื่อระฤกถึงคำ
พูดที่ดิทรพูดมาอย่างนี้ ก็สมรรถอันดีในตัวเอง

กาลเวลาผ่านไปโดยเร็ว แต่ดิทรก็ยังยิ้มแย้มกับภรรยา
กับเตียง มีบริวารเรียงรายคอยรับใช้เมื่อนานหลายวันถึงเรื่อง
อาหารเช้าของดิทรและตัวดิทรเอง แต่เจ้าหล่อนเขียนโน้มนาม
ของหมอดูว่า ด้วยเจ้าหล่อนไม่ยอมให้ภรรยาหาหล่อนอยู่ที่ไหน

ถึงแม้ว่าดิทรได้ ๆ ว่าถ้าสามีหาเป็นมรดกแล้วจะ คง
ไปจากเราก็คง แต่ดิทรก็ไม่ได้สามารถที่จะปลื้มใจจาก
การพยายามให้ เจ้าหล่อนมีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้อยู่ใกล้
กับเขา แต่นั่นแหละจะทำอย่างไรได้ เมื่อเจ้าหล่อนมีความสุข
เพียงไรก็ดี ก็จำเป็นที่จะต้องไปจากเขาที่รักทั้งนี้ใคร ๆ หรือ
เด็กคนชราที่คงไม่ยอมให้ชายที่รักไปนอนหลับ ได้รับความทรมาน
เนื่องจากโรคบิดพรรยา เจ้าหล่อนจะคิดทำใจแรง ๆ และมีความ
กล้ากับหน้าเดินทางไปตามขบวนรถ ดุจดั่งเทพธิดาผู้เป็นเจ้าจะ
ทรงบรรดาลให้เป็นไป

วันหนึ่ง ดิทรจากงานที่ดิทรมาถึงบ้านได้ไม่กี่วัน มีคนไป
บอกกับดิทรว่า สภากฎบัตรมีสภาพยุ่งยากจะขอพบกับ
ดิทรคนเดียว ถ้าดิทรจะไปหาดิทรที่บ้าน ดิทรจึงจัดแจงรับ
ออกไปต้อนรับ

ดิทรก็คิดแต่ใจว่า แรกทีท่าทางจะเป็นคนสูงส่งกับชาย
เกรงเฟ้นเฟ้น ความคิดที่จะได้พบกับดิทรที่มีใคร่เล่นเร้าดีดั่งของของ
เจ้าหล่อนเลย ด้วยดิทรยังจำหนัก จึงมิได้เล็งถึงถึงการที่
เปลี่ยนแปลงไปใหม่ ภายหลังวันที่ดิทรได้จากมาแล้ว

เมื่อเช้านั้นเจ้าหล่อนคงจะปลื้มใจไม่น้อย ที่เห็นชายชรา
ยืนอยู่ข้างดิทรว่าหญิงซึ่งเจ้าหล่อนเกลียดที่สุด หญิงที่เป็นดิทรอัน
ร้ายกาจ!

ขณะที่เจ้าหล่อนเดินเข้าไปในห้อง เมื่อนานคนแปล่งเสียง
ขึ้นด้วยความยินดี

"ดิทรไปไหนหน้หรือ?" แถพูดขาดเป็นคอม "เรา
เรามาหาหาจนถึงแก่กรรมเสียแล้วสิคะ"

เจ้าหล่อนยิ้ม แต่ในใจให้รู้สึกปวดระทมไปหมด ในการ
ที่ดิทรได้เข้ามาใกล้หรือมีแต่จะจับมือของเจ้าหล่อน น่าจะเป็น
เพราะกลัวโรคบิดดิทรจะมี?

ดิทรนำของหลังจากเมื่อมีดิทรเดินเข้ามาใกล้ เสมือนกับว่า
มีดิทรเดินถือของอะไรสักอย่าง

"สบายดีหรือดิทร?" มีดิทรพูดเรียบ ๆ "ฉันไม่ได้หวั่น
ใจจะพบกับหล่อนเลย คุณอาจจะแปลกมากนะ ฉันคิดว่าหล่อนคง
ไปมาบ้านเดียวกันแล้ว"

อา! ถึงเวลาแล้วที่ดิทรจะระบายทุกสิ่งทุกอย่างของเจ้าหล่อน

ความพอใจในชั่วเวลาอันสั้นดิทรนี้ เหนียวใจไปตลอดทั้งมี
เจ้าหล่อนวางตัวถือคือเป็นคนใหญ่คนโต และนิสัยอันชั่วร้าย
แสดงเหมือนกับตัวดิทรที่ปราศจากโรค

"ดิทรจะไม่คิดไปทางเหนือหรือดิทร?" - ดิทรตอบเสียงดัง
ก้อง "มีนางของดิทรอยู่ที่ดิทรหรือดิทร? หล่อนไม่เคยได้เขียนมา
หรือ? หล่อนไม่เคยอ่านหนังสือพิมพ์บ้างหรือ? ฉันเป็นมิใช่
เมื่อนานคนแปล่ง!"

ในบัดนี้เอง มีดิทรรู้ได้ทันทีว่า นึกถึงความพยายาม
ของดิทร

บทที่ ๒๐๗

ดิทรนำเงิน

ครั้นแล้วดิทรก็รีบวิ่งไปที่บ้านของดิทรที่อยู่อีกฟากหนึ่งไป ความ
สุขุมภาพก็บังเกิดขึ้น มีดิทรให้รู้ถึงของของดิทรคนเดียวเป็นครั้งใหญ่
เพราะรู้ว่าดิทรนำเงินที่รักที่รักมาด้วยเงิน และดิทรก็รักความความประ
สงค์ ด้วยดิทรไม่เคยมีเงินเจ้าหล่อน เพราะฉะนั้นเจ้าหล่อน
จึงหาอุบายที่จะแก้แค้นดิทร จึงได้คิดงานกับเมื่อนานคนแปล่งเพื่อ
จะได้เอาทรัพย์สินซึ่งจะตกเป็นของดิทรนั้นมาอยู่ในกำมือ และดิทร
ของดิทรก็จะคงถึงแก่ความล้มเหลว จึงต้องไปหาเงินตามพวก
นำแรงคนเอง

นี่แหละคือความแค้นอันมีค่าของดิทร-ดิทรใจแรงซึ่งมีกอง
เพลิงแห่งความอิจฉาริษยาอยู่ในหัวใจ

โอ! ได้ก่อกองแล้วดิทรก็มีความอิจฉาริษยา ย่อมกระทำ
ให้มนุษย์ทำอะไรได้ทั้งนั้น มิได้กลัวว่าปรกรรมอันจะบังเกิด
ขึ้นในอนาคต และดิทรก็พูดเช่นเดียวกับดิทร ดิทรไม่รักไปรัก
หญิงอื่นเสียจึงมีความอิจฉาริษยาต่อความรักอย่างดิทรเป็นจริง และ
ความพยายามของเจ้าหล่อนก็เปผลสำเร็จ จนจะนำความทุกข์
โทมนัสมาสู่ดิทรของหนุ่มสาวอยู่รอบรอบแล้ว

ความคิดดิทรที่ดิทรอยู่อย่าง ดิทรแล้วดิทรของดิทรดิทร
เมื่อนานคนแปล่งนั้น ดิทรก็คิดดิทรหน้าดิทรของดิทรดิทรซึ่งมี
ความชั่วร้ายประจำอยู่เป็นอาทิ หัวใจของเจ้าหล่อนเห็นข้าง
ทุกที ด้วยความได้รักเจ้าไปครั้งคราวอยู่ในอก หัวใจของ
ดิทรจะคงถึงแก่ความพินาศความตัวเอง และเจ้าหล่อนผู้เป็น
เหตุไปรักเจ้าจะคงพลอยรับความอับมากด้วย ยิ่งคิดแล้วให้รู้ดี
ที่ใจเป็นอย่างไร ครั้นแล้วเจ้าหล่อนจึงหย่อนกายลงบนเก้าอี้ พอลง
ถอนใจใหญ่

(มีต่อ)

ท้ายเดือนมิถุนายน

เป็นหนังสือเรื่องงานที่หน้าบ้าน

เราได้เรียบเรียงทำเล่มออกจำหน่ายแล้ว คือ เล่ม ๑-๒-๓-๔-๕-๖-๗-๘-๙-๑๐-๑๑-๑๒-๑๓-๑๔-๑๕-๑๖-๑๗-๑๘-๑๙-๒๐-๒๑-๒๒-๒๓-๒๔-๒๕-๒๖-๒๗-๒๘-๒๙-๓๐-๓๑-๓๒-๓๓-๓๔-๓๕-๓๖-๓๗-๓๘-๓๙-๔๐-๔๑-๔๒-๔๓-๔๔-๔๕-๔๖-๔๗-๔๘-๔๙-๕๐-๕๑-๕๒-๕๓-๕๔-๕๕-๕๖-๕๗-๕๘-๕๙-๖๐-๖๑-๖๒-๖๓-๖๔-๖๕-๖๖-๖๗-๖๘-๖๙-๗๐-๗๑-๗๒-๗๓-๗๔-๗๕-๗๖-๗๗-๗๘-๗๙-๘๐-๘๑-๘๒-๘๓-๘๔-๘๕-๘๖-๘๗-๘๘-๘๙-๙๐-๙๑-๙๒-๙๓-๙๔-๙๕-๙๖-๙๗-๙๘-๙๙-๑๐๐-๑๐๑-๑๐๒-๑๐๓-๑๐๔-๑๐๕-๑๐๖-๑๐๗-๑๐๘-๑๐๙-๑๑๐-๑๑๑-๑๑๒-๑๑๓-๑๑๔-๑๑๕-๑๑๖-๑๑๗-๑๑๘-๑๑๙-๑๒๐-๑๒๑-๑๒๒-๑๒๓-๑๒๔-๑๒๕-๑๒๖-๑๒๗-๑๒๘-๑๒๙-๑๓๐-๑๓๑-๑๓๒-๑๓๓-๑๓๔-๑๓๕-๑๓๖-๑๓๗-๑๓๘-๑๓๙-๑๔๐-๑๔๑-๑๔๒-๑๔๓-๑๔๔-๑๔๕-๑๔๖-๑๔๗-๑๔๘-๑๔๙-๑๕๐-๑๕๑-๑๕๒-๑๕๓-๑๕๔-๑๕๕-๑๕๖-๑๕๗-๑๕๘-๑๕๙-๑๖๐-๑๖๑-๑๖๒-๑๖๓-๑๖๔-๑๖๕-๑๖๖-๑๖๗-๑๖๘-๑๖๙-๑๗๐-๑๗๑-๑๗๒-๑๗๓-๑๗๔-๑๗๕-๑๗๖-๑๗๗-๑๗๘-๑๗๙-๑๘๐-๑๘๑-๑๘๒-๑๘๓-๑๘๔-๑๘๕-๑๘๖-๑๘๗-๑๘๘-๑๘๙-๑๙๐-๑๙๑-๑๙๒-๑๙๓-๑๙๔-๑๙๕-๑๙๖-๑๙๗-๑๙๘-๑๙๙-๒๐๐-๒๐๑-๒๐๒-๒๐๓-๒๐๔-๒๐๕-๒๐๖-๒๐๗-๒๐๘-๒๐๙-๒๑๐-๒๑๑-๒๑๒-๒๑๓-๒๑๔-๒๑๕-๒๑๖-๒๑๗-๒๑๘-๒๑๙-๒๒๐-๒๒๑-๒๒๒-๒๒๓-๒๒๔-๒๒๕-๒๒๖-๒๒๗-๒๒๘-๒๒๙-๒๓๐-๒๓๑-๒๓๒-๒๓๓-๒๓๔-๒๓๕-๒๓๖-๒๓๗-๒๓๘-๒๓๙-๒๔๐-๒๔๑-๒๔๒-๒๔๓-๒๔๔-๒๔๕-๒๔๖-๒๔๗-๒๔๘-๒๔๙-๒๕๐-๒๕๑-๒๕๒-๒๕๓-๒๕๔-๒๕๕-๒๕๖-๒๕๗-๒๕๘-๒๕๙-๒๖๐-๒๖๑-๒๖๒-๒๖๓-๒๖๔-๒๖๕-๒๖๖-๒๖๗-๒๖๘-๒๖๙-๒๗๐-๒๗๑-๒๗๒-๒๗๓-๒๗๔-๒๗๕-๒๗๖-๒๗๗-๒๗๘-๒๗๙-๒๘๐-๒๘๑-๒๘๒-๒๘๓-๒๘๔-๒๘๕-๒๘๖-๒๘๗-๒๘๘-๒๘๙-๒๙๐-๒๙๑-๒๙๒-๒๙๓-๒๙๔-๒๙๕-๒๙๖-๒๙๗-๒๙๘-๒๙๙-๓๐๐-๓๐๑-๓๐๒-๓๐๓-๓๐๔-๓๐๕-๓๐๖-๓๐๗-๓๐๘-๓๐๙-๓๑๐-๓๑๑-๓๑๒-๓๑๓-๓๑๔-๓๑๕-๓๑๖-๓๑๗-๓๑๘-๓๑๙-๓๒๐-๓๒๑-๓๒๒-๓๒๓-๓๒๔-๓๒๕-๓๒๖-๓๒๗-๓๒๘-๓๒๙-๓๓๐-๓๓๑-๓๓๒-๓๓๓-๓๓๔-๓๓๕-๓๓๖-๓๓๗-๓๓๘-๓๓๙-๓๔๐-๓๔๑-๓๔๒-๓๔๓-๓๔๔-๓๔๕-๓๔๖-๓๔๗-๓๔๘-๓๔๙-๓๕๐-๓๕๑-๓๕๒-๓๕๓-๓๕๔-๓๕๕-๓๕๖-๓๕๗-๓๕๘-๓๕๙-๓๖๐-๓๖๑-๓๖๒-๓๖๓-๓๖๔-๓๖๕-๓๖๖-๓๖๗-๓๖๘-๓๖๙-๓๗๐-๓๗๑-๓๗๒-๓๗๓-๓๗๔-๓๗๕-๓๗๖-๓๗๗-๓๗๘-๓๗๙-๓๘๐-๓๘๑-๓๘๒-๓๘๓-๓๘๔-๓๘๕-๓๘๖-๓๘๗-๓๘๘-๓๘๙-๓๙๐-๓๙๑-๓๙๒-๓๙๓-๓๙๔-๓๙๕-๓๙๖-๓๙๗-๓๙๘-๓๙๙-๔๐๐-๔๐๑-๔๐๒-๔๐๓-๔๐๔-๔๐๕-๔๐๖-๔๐๗-๔๐๘-๔๐๙-๔๑๐-๔๑๑-๔๑๒-๔๑๓-๔๑๔-๔๑๕-๔๑๖-๔๑๗-๔๑๘-๔๑๙-๔๒๐-๔๒๑-๔๒๒-๔๒๓-๔๒๔-๔๒๕-๔๒๖-๔๒๗-๔๒๘-๔๒๙-๔๓๐-๔๓๑-๔๓๒-๔๓๓-๔๓๔-๔๓๕-๔๓๖-๔๓๗-๔๓๘-๔๓๙-๔๔๐-๔๔๑-๔๔๒-๔๔๓-๔๔๔-๔๔๕-๔๔๖-๔๔๗-๔๔๘-๔๔๙-๔๕๐-๔๕๑-๔๕๒-๔๕๓-๔๕๔-๔๕๕-๔๕๖-๔๕๗-๔๕๘-๔๕๙-๔๖๐-๔๖๑-๔๖๒-๔๖๓-๔๖๔-๔๖๕-๔๖๖-๔๖๗-๔๖๘-๔๖๙-๔๗๐-๔๗๑-๔๗๒-๔๗๓-๔๗๔-๔๗๕-๔๗๖-๔๗๗-๔๗๘-๔๗๙-๔๘๐-๔๘๑-๔๘๒-๔๘๓-๔๘๔-๔๘๕-๔๘๖-๔๘๗-๔๘๘-๔๘๙-๔๙๐-๔๙๑-๔๙๒-๔๙๓-๔๙๔-๔๙๕-๔๙๖-๔๙๗-๔๙๘-๔๙๙-๕๐๐-๕๐๑-๕๐๒-๕๐๓-๕๐๔-๕๐๕-๕๐๖-๕๐๗-๕๐๘-๕๐๙-๕๑๐-๕๑๑-๕๑๒-๕๑๓-๕๑๔-๕๑๕-๕๑๖-๕๑๗-๕๑๘-๕๑๙-๕๒๐-๕๒๑-๕๒๒-๕๒๓-๕๒๔-๕๒๕-๕๒๖-๕๒๗-๕๒๘-๕๒๙-๕๓๐-๕๓๑-๕๓๒-๕๓๓-๕๓๔-๕๓๕-๕๓๖-๕๓๗-๕๓๘-๕๓๙-๕๔๐-๕๔๑-๕๔๒-๕๔๓-๕๔๔-๕๔๕-๕๔๖-๕๔๗-๕๔๘-๕๔๙-๕๕๐-๕๕๑-๕๕๒-๕๕๓-๕๕๔-๕๕๕-๕๕๖-๕๕๗-๕๕๘-๕๕๙-๕๖๐-๕๖๑-๕๖๒-๕๖๓-๕๖๔-๕๖๕-๕๖๖-๕๖๗-๕๖๘-๕๖๙-๕๗๐-๕๗๑-๕๗๒-๕๗๓-๕๗๔-๕๗๕-๕๗๖-๕๗๗-๕๗๘-๕๗๙-๕๘๐-๕๘๑-๕๘๒-๕๘๓-๕๘๔-๕๘๕-๕๘๖-๕๘๗-๕๘๘-๕๘๙-๕๙๐-๕๙๑-๕๙๒-๕๙๓-๕๙๔-๕๙๕-๕๙๖-๕๙๗-๕๙๘-๕๙๙-๖๐๐-๖๐๑-๖๐๒-๖๐๓-๖๐๔-๖๐๕-๖๐๖-๖๐๗-๖๐๘-๖๐๙-๖๑๐-๖๑๑-๖๑๒-๖๑๓-๖๑๔-๖๑๕-๖๑๖-๖๑๗-๖๑๘-๖๑๙-๖๒๐-๖๒๑-๖๒๒-๖๒๓-๖๒๔-๖๒๕-๖๒๖-๖๒๗-๖๒๘-๖๒๙-๖๓๐-๖๓๑-๖๓๒-๖๓๓-๖๓๔-๖๓๕-๖๓๖-๖๓๗-๖๓๘-๖๓๙-๖๔๐-๖๔๑-๖๔๒-๖๔๓-๖๔๔-๖๔๕-๖๔๖-๖๔๗-๖๔๘-๖๔๙-๖๕๐-๖๕๑-๖๕๒-๖๕๓-๖๕๔-๖๕๕-๖๕๖-๖๕๗-๖๕๘-๖๕๙-๖๖๐-๖๖๑-๖๖๒-๖๖๓-๖๖๔-๖๖๕-๖๖๖-๖๖๗-๖๖๘-๖๖๙-๖๗๐-๖๗๑-๖๗๒-๖๗๓-๖๗๔-๖๗๕-๖๗๖-๖๗๗-๖๗๘-๖๗๙-๖๘๐-๖๘๑-๖๘๒-๖๘๓-๖๘๔-๖๘๕-๖๘๖-๖๘๗-๖๘๘-๖๘๙-๖๙๐-๖๙๑-๖๙๒-๖๙๓-๖๙๔-๖๙๕-๖๙๖-๖๙๗-๖๙๘-๖๙๙-๗๐๐-๗๐๑-๗๐๒-๗๐๓-๗๐๔-๗๐๕-๗๐๖-๗๐๗-๗๐๘-๗๐๙-๗๑๐-๗๑๑-๗๑๒-๗๑๓-๗๑๔-๗๑๕-๗๑๖-๗๑๗-๗๑๘-๗๑๙-๗๒๐-๗๒๑-๗๒๒-๗๒๓-๗๒๔-๗๒๕-๗๒๖-๗๒๗-๗๒๘-๗๒๙-๗๓๐-๗๓๑-๗๓๒-๗๓๓-๗๓๔-๗๓๕-๗๓๖-๗๓๗-๗๓๘-๗๓๙-๗๔๐-๗๔๑-๗๔๒-๗๔๓-๗๔๔-๗๔๕-๗๔๖-๗๔๗-๗๔๘-๗๔๙-๗๕๐-๗๕๑-๗๕๒-๗๕๓-๗๕๔-๗๕๕-๗๕๖-๗๕๗-๗๕๘-๗๕๙-๗๖๐-๗๖๑-๗๖๒-๗๖๓-๗๖๔-๗๖๕-๗๖๖-๗๖๗-๗๖๘-๗๖๙-๗๗๐-๗๗๑-๗๗๒-๗๗๓-๗๗๔-๗๗๕-๗๗๖-๗๗๗-๗๗๘-๗๗๙-๗๘๐-๗๘๑-๗๘๒-๗๘๓-๗๘๔-๗๘๕-๗๘๖-๗๘๗-๗๘๘-๗๘๙-๗๙๐-๗๙๑-๗๙๒-๗๙๓-๗๙๔-๗๙๕-๗๙๖-๗๙๗-๗๙๘-๗๙๙-๘๐๐-๘๐๑-๘๐๒-๘๐๓-๘๐๔-๘๐๕-๘๐๖-๘๐๗-๘๐๘-๘๐๙-๘๑๐-๘๑๑-๘๑๒-๘๑๓-๘๑๔-๘๑๕-๘๑๖-๘๑๗-๘๑๘-๘๑๙-๘๒๐-๘๒๑-๘๒๒-๘๒๓-๘๒๔-๘๒๕-๘๒๖-๘๒๗-๘๒๘-๘๒๙-๘๓๐-๘๓๑-๘๓๒-๘๓๓-๘๓๔-๘๓๕-๘๓๖-๘๓๗-๘๓๘-๘๓๙-๘๔๐-๘๔๑-๘๔๒-๘๔๓-๘๔๔-๘๔๕-๘๔๖-๘๔๗-๘๔๘-๘๔๙-๘๕๐-๘๕๑-๘๕๒-๘๕๓-๘๕๔-๘๕๕-๘๕๖-๘๕๗-๘๕๘-๘๕๙-๘๖๐-๘๖๑-๘๖๒-๘๖๓-๘๖๔-๘๖๕-๘๖๖-๘๖๗-๘๖๘-๘๖๙-๘๗๐-๘๗๑-๘๗๒-๘๗๓-๘๗๔-๘๗๕-๘๗๖-๘๗๗-๘๗๘-๘๗๙-๘๘๐-๘๘๑-๘๘๒-๘๘๓-๘๘๔-๘๘๕-๘๘๖-๘๘๗-๘๘๘-๘๘๙-๘๙๐-๘๙๑-๘๙๒-๘๙๓-๘๙๔-๘๙๕-๘๙๖-๘๙๗-๘๙๘-๘๙๙-๙๐๐-๙๐๑-๙๐๒-๙๐๓-๙๐๔-๙๐๕-๙๐๖-๙๐๗-๙๐๘-๙๐๙-๙๑๐-๙๑๑-๙๑๒-๙๑๓-๙๑๔-๙๑๕-๙๑๖-๙๑๗-๙๑๘-๙๑๙-๙๒๐-๙๒๑-๙๒๒-๙๒๓-๙๒๔-๙๒๕-๙๒๖-๙๒๗-๙๒๘-๙๒๙-๙๓๐-๙๓๑-๙๓๒-๙๓๓-๙๓๔-๙๓๕-๙๓๖-๙๓๗-๙๓๘-๙๓๙-๙๔๐-๙๔๑-๙๔๒-๙๔๓-๙๔๔-๙๔๕-๙๔๖-๙๔๗-๙๔๘-๙๔๙-๙๕๐-๙๕๑-๙๕๒-๙๕๓-๙๕๔-๙๕๕-๙๕๖-๙๕๗-๙๕๘-๙๕๙-๙๖๐-๙๖๑-๙๖๒-๙๖๓-๙๖๔-๙๖๕-๙๖๖-๙๖๗-๙๖๘-๙๖๙-๙๗๐-๙๗๑-๙๗๒-๙๗๓-๙๗๔-๙๗๕-๙๗๖-๙๗๗-๙๗๘-๙๗๙-๙๘๐-๙๘๑-๙๘๒-๙๘๓-๙๘๔-๙๘๕-๙๘๖-๙๘๗-๙๘๘-๙๘๙-๙๙๐-๙๙๑-๙๙๒-๙๙๓-๙๙๔-๙๙๕-๙๙๖-๙๙๗-๙๙๘-๙๙๙-๑๐๐๐-๑๐๐๑-๑๐๐๒-๑๐๐๓-๑๐๐๔-๑๐๐๕-๑๐๐๖-๑๐๐๗-๑๐๐๘-๑๐๐๙-๑๐๑๐-๑๐๑๑-๑๐๑๒-๑๐๑๓-๑๐๑๔-๑๐๑๕-๑๐๑๖-๑๐๑๗-๑๐๑๘-๑๐๑๙-๑๐๒๐-๑๐๒๑-๑๐๒๒-๑๐๒๓-๑๐๒๔-๑๐๒๕-๑๐๒๖-๑๐๒๗-๑๐๒๘-๑๐๒๙-๑๐๓๐-๑๐๓๑-๑๐๓๒-๑๐๓๓-๑๐๓๔-๑๐๓๕-๑๐๓๖-๑๐๓๗-๑๐๓๘-๑๐๓๙-๑๐๔๐-๑๐๔๑-๑๐๔๒-๑๐๔๓-๑๐๔๔-๑๐๔๕-๑๐๔๖-๑๐๔๗-๑๐๔๘-๑๐๔๙-๑๐๕๐-๑๐๕๑-๑๐๕๒-๑๐๕๓-๑๐๕๔-๑๐๕๕-๑๐๕๖-๑๐๕๗-๑๐๕๘-๑๐๕๙-๑๐๖๐-๑๐๖๑-๑๐๖๒-๑๐๖๓-๑๐๖๔-๑๐๖๕-๑๐๖๖-๑๐๖๗-๑๐๖๘-๑๐๖๙-๑๐๗๐-๑๐๗๑-๑๐๗๒-๑๐๗๓-๑๐๗๔-๑๐๗๕-๑๐๗๖-๑๐๗๗-๑๐๗๘-๑๐๗๙-๑๐๘๐-๑๐๘๑-๑๐๘๒-๑๐๘๓-๑๐๘๔-๑๐๘๕-๑๐๘๖-๑๐๘๗-๑๐๘๘-๑๐๘๙-๑๐๙๐-๑๐๙๑-๑๐๙๒-๑๐๙๓-๑๐๙๔-๑๐๙๕-๑๐๙๖-๑๐๙๗-๑๐๙๘-๑๐๙๙-๑๑๐๐-๑๑๐๑-๑๑๐๒-๑๑๐๓-๑๑๐๔-๑๑๐๕-๑๑๐๖-๑๑๐๗-๑๑๐๘-๑๑๐๙-๑๑๑๐-๑๑๑๑-๑๑๑๒-๑๑๑๓-๑๑๑๔-๑๑๑๕-๑๑๑๖-๑๑๑๗-๑๑๑๘-๑๑๑๙-๑๑๒๐-๑๑๒๑-๑๑๒๒-๑๑๒๓-๑๑๒๔-๑๑๒๕-๑๑๒๖-๑๑๒๗-๑๑๒๘-๑๑๒๙-๑๑๓๐-๑๑๓๑-๑๑๓๒-๑๑๓๓-๑๑๓๔-๑๑๓๕-๑๑๓๖-๑๑๓๗-๑๑๓๘-๑๑๓๙-๑๑๔๐-๑๑๔๑-๑๑๔๒-๑๑๔๓-๑๑๔๔-๑๑๔๕-๑๑๔๖-๑๑๔๗-๑๑๔๘-๑๑๔๙-๑๑๕๐-๑๑๕๑-๑๑๕๒-๑๑๕๓-๑๑๕๔-๑๑๕๕-๑๑๕๖-๑๑๕๗-๑๑๕๘-๑๑๕๙-๑๑๖๐-๑๑๖๑-๑๑๖๒-๑๑๖๓-๑๑๖๔-๑๑๖๕-๑๑๖๖-๑๑๖๗-๑๑๖๘-๑๑๖๙-๑๑๗๐-๑๑๗๑-๑๑๗๒-๑๑๗๓-๑๑๗๔-๑๑๗๕-๑๑๗๖-๑๑๗๗-๑๑๗๘-๑๑๗๙-๑๑๘๐-๑๑๘๑-๑๑๘๒-๑๑๘๓-๑๑๘๔-๑๑๘๕-๑๑๘๖-๑๑๘๗-๑๑๘๘-๑๑๘๙-๑๑๙๐-๑๑๙๑-๑๑๙๒-๑๑๙๓-๑๑๙๔-๑๑๙๕-๑๑๙๖-๑๑๙๗-๑๑๙๘-๑๑๙๙-๑๒๐๐-๑๒๐๑-๑๒๐๒-๑๒๐๓-๑๒๐๔-๑๒๐๕-๑๒๐๖-๑๒๐๗-๑๒๐๘-๑๒๐๙-๑๒๑๐-๑๒๑๑-๑๒๑๒-๑๒๑๓-๑๒๑๔-๑๒๑๕-๑๒๑๖-๑๒๑๗-๑๒๑๘-๑๒๑๙-๑๒๒๐-๑๒๒๑-๑๒๒๒-๑๒๒๓-๑๒๒๔-๑๒๒๕-๑๒๒๖-๑๒๒๗-๑๒๒๘-๑๒๒๙-๑๒๓๐-๑๒๓๑-๑๒๓๒-๑๒๓๓-๑๒๓๔-๑๒๓๕-๑๒๓๖-๑๒๓๗-๑๒๓๘-๑๒๓๙-๑๒๔๐-๑๒๔๑-๑๒๔๒-๑๒๔๓-๑๒๔๔-๑๒๔๕-๑๒๔๖-๑๒๔๗-๑๒๔๘-๑๒๔๙-๑๒๕๐-๑๒๕๑-๑๒๕๒-๑๒๕๓-๑๒๕๔-๑๒๕๕-๑๒๕๖-๑๒๕๗-๑๒๕๘-๑๒๕๙-๑๒๖๐-๑๒๖๑-๑๒๖๒-๑๒๖๓-๑๒๖๔-๑๒๖๕-๑๒๖๖-๑๒๖๗-๑๒๖๘-๑๒๖๙-๑๒๗๐-๑๒๗๑-๑๒๗๒-๑๒๗๓-๑๒๗๔-๑๒๗๕-๑๒๗๖-๑๒๗๗-๑๒๗๘-๑๒๗๙-๑๒๘๐-๑๒๘๑-๑๒๘๒-๑๒๘๓-๑๒๘๔-๑๒๘๕-๑๒๘๖-๑๒๘๗-๑๒๘๘-๑๒๘๙-๑๒๙๐-๑๒๙๑-๑๒๙๒-๑๒๙๓-๑๒๙๔-๑๒๙๕-๑๒๙๖-๑๒๙๗-๑๒๙๘-๑๒๙๙-๑๓๐๐-๑๓๐๑-๑๓๐๒-๑๓๐๓-๑๓๐๔-๑๓๐๕-๑๓๐๖-๑๓๐๗-๑๓๐๘-๑๓๐๙-๑๓๑๐-๑๓๑๑-๑๓๑๒-๑๓๑๓-๑๓๑๔-๑๓๑๕-๑๓๑๖-๑๓๑๗-๑๓๑๘-๑๓๑๙-๑๓๒๐-๑๓๒๑-๑๓๒๒-๑๓๒๓-๑๓๒๔-๑๓๒๕-๑๓๒๖-๑๓๒๗-๑๓๒๘-๑๓๒๙-๑๓๓๐-๑๓๓๑-๑๓๓๒-